

те на дѣцата и карали тѣхните другаре да носятъ тия глави по улиците.

Моля читателите да помнятъ, че сичките тия фактове сж записани при мене отъ Скайлера и ще влѣзатъ въ негова отчетъ, а нещастниците, които ги разказваха, горчиво плачаха и кжршаха ржцете си при мисальта за видените отъ тѣхъ звѣрства.

Стотини жени разказваха ни за това, което тѣ сж видѣли и пострадали. Нито една жена въ Панагюрище не избѣгнала поруганието. Тѣ сичките въ това открито са сжзнаваха. Но въ другите мѣста, жените нѣкога са срамуваха да признаятъ това и даже на-право отричаха своя позоръ. Така въ Коприщица при Скайлера дойде депутация и той бѣше твжрдѣ очуденъ отъ малобройността на тѣхните заявления. Но като си отиваха, тѣ му оставиха едно писмо, под-писано отъ сичките, въ което тѣ открито заявяваха, че нито една жена отъ градеца имъ не е можала да да избѣгне поручанието. Споредъ тѣхните думи, тѣ не можали да са рѣшатъ да говорятъ съ него за това, но, като узнали, че той е дошелъ за официално изслѣдо-вание, тѣ не искали да скриятъ отъ него истината. Освѣнъ това стореното тѣмъ безчестие е било такавъ общъ, публиченъ фактъ, щото напразно би било да са стараятъ да скриятъ своя позоръ. Най-безсрамни бѣ-снувания турците си позволявали да правятъ не само въ домовете, но и по дворовете и на улиците. Тѣ даже не знаятъ животния срамъ и не са трудятъ да скриватъ своя развратъ. Майките сж бивале обезчестени предъ очите на своите джщери; момите предъ очите на братята имъ. Една жена, като си кжршеше ржцете, приказа ни, че я обезчестили въ